

PLUGOR MAGOR

Ha én lennék Theirésziasz

Ha én lennék Theirésziasz,
 öreg napjaimra meghúzódnék
 a delph-i jósdá egy rejtett zugába.
 Egyszer látnám, titkos helyemről,
 amint közeledik Szókratész.
 Előbb áldozna, ahogyan illik,
 majd föltenné a kérdést:
 Ki a legbölcsebb ember? mondd!
 Te vagy a Szókratész, te derék férfiú...
 így válaszolnék.
 De ezzel minden rosszra fordulna:
 örületbe kergetném, előbb szánnák,
 végül száműznék szerencsétlent
 a saját társai is.
 Nem tehetnék ilyet,
 hogy kívánhatnám a halálát?!

Bőrharisnya elindul

Mondják hogy a világ görbe
 Mégsem veszi semmi körbe
 bőre
 pőre
 Visszaadom lelkem vígan
 Rezerválva van ami van
 párzó
 pár szó
 Tömött bölény s wiguam kunyhó
 Regényhősként én Nat Bumppo
 nyakas
 kakas
 Kinél szebben csak a szajkók
 Énekeltek és a vascolt
 egyet-
 egyet

*És aki csak ezt tanultam
 Koszos kézzel jön hogy húzzam
 tehén
 tején
 A bőrt míg sárgul a való
 Földben a fű füre a hó –
 Harmat
 S ha Nap
 Ragyog és kiérlelt mindent
 Leszek fent mint lent ki istent
 főbe
 löje
 S békepipánk kicserélve
 Hamvaimat szórja szélbe
 űri
 zsűri*

A nyárfák

*Hófehér a nyárfák lombja
 s a nyárnak fái mind a fák
 a szél az ünneplők
 lábán lengén végigvonja
 a fasor úszó fátyolát*

*Csak káprázat volt s már borul
 gomolyog a fény elébe
 a fekete felhő
 most égbe ment a háború
 és ott cseppen a lét méze*

*És a föld mint rejtett lopón
 már issza-issza a porból:
 volt-nincs mint egy szellő
 és sugarat szór villogón
 szemünk ragyog mint a bortól*

A damaszkuszi út

*Hogyha az idő megfordulna,
tömött zsákokkal igyekezne
otthonába a három király,
a szénből erdők növekednének,
aztán ellanyhulna a gravitáció –
de mielőtt Ádám is eggyé lesz a földdel,
és elszikkad az ige,
és mindent visszavon az Úr,
eljön a Megváltó,
hogy azzá legyen amit hirdetett,
hogy legyen kisgyerek.*

